

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6084

за изменение в частта за разноските

гр. София, 21.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **9908** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.80 от ГПК.

Образувано е по МОЛБА от 10.02..2025 година на „ Вени 31“ ООД [населено място] за изменение на Решението в частта за разноските.

Ответникът по жалбата е изразил становище по молбата, в посока нейната неоснователност.

Настоящият съдебен състав след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, и основателна. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл.248,ал.1 ГПК/приложима по силата на препращащата норма на 144 АПК постановява, че в срока за обжалване,а ако решението е необжалваемо-в едномесечен срок от постановяването му,съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. Разпоредбата е приложима и по отношение и на другите актове ,с които производството по делото е приключило, в това число и определенията при прекратяване на производството. Отговорността за разноски е уредена в чл.143 от АПК, според която когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. По аргумент от нормата на алинея втора подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). Когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, право на разноски имат и заинтересованите страни, за които актът е благоприятен.

Следва да бъде посочено,че крайният момент,в който може да бъде заявено

присъждането на разноси е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препащащата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разносните най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разносните. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноси, а не в по- късен момент. Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноси.Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разносните е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него.Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

В конкретния случай, страната е поискала изменение на Решението в частта на разносните, като е поискала присъждане на разноси в размер на 1 900 лева-направени в хода на производството по частната жалба, като в Определение 13545/12.12.2024 година ,постановено по адм. дело № 11386/2024 година по описа на ВАС изрично същият е посочил , че следва първоинстанционният съд да се произнесе по тях на основание чл.226 от АПК. В хода на производството пред ВАС по частната жалба ответникът по жалбата не е направил възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение,не е направил и такова в хода на съдебно производство пред АССГ след постановяване на отменителното Определение на ВАС, а едва с вземане на становище по молбата за изменение на Определението в частта за разносните. Наред с това , жалбоподателят е поискал присъждане на сторените пред ВАС разноси ,като ВАС е върнал делото със задължителни указания за произнасяне по разносните, като в производството по частната жалба частният жалбоподател е заплатил сумата от 150 лева- държавна такса и адвокатски хонорар в размер на 1750 лева или общо сума в размер на 1900 лева. Тази сума следва да бъде присъдена, като съдът не обсъжда направеното възражение за прекомерност на така претендирания пред ВАС адвокатски хонорар в размер на 1750 лева,тъй като такова възражение не е направено до приключване на устните състезания пред АССГ, нито пред ВАС по частната жалба.

С оглед на това молбата за изменение на Определението в частта на разносните е основателна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.248 ГПК, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И :

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА“ ВЕНН 31“ ЕООД- ГР. С. СУМАТА ОТ 1900 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО АДМ. ДЕЛО №11386/2024 година по описа на ВАС НА РБ, КАТО СЪЩАТА

СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от определението да се изпрати на страните.

Определението подлежи на обжалване по реда за обжалване на Решението - с касационна жалба в 14 дневен срок от получаване на препис от същото пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: